

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stadeco BV

(Sprawa C-566/07) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 21 ust. 1 lit. c) — Podatek należny tylko z powodu wykazania go na fakturze — Korekta niesłusznie zafakturowanego podatku — Bezpodstawne wzbogacenie)

(2009/C 180/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Stadeco BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 21 ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Podatek nienależny w państwie członkowskim siedziby podmiotu wystawiającego fakturę z tytułu czynności, która ma miejsce w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim — Korekta podatku niesłusznie wykazanego na fakturze.

Sentencja

1) Artykuł 21 ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/860/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że należność z tytułu podatku od wartości dodanej na podstawie tego przepisu należy się temu państwu członkowskiemu, któremu przysługuje podatek od wartości dodanej wykazany na fakturze lub na jakimkolwiek dokumencie uznanym za fakturę, nawet jeżeli sporna transakcja nie podlegałaby opodatkowaniu w tym państwie członkowskim. Do sądu krajowego należy zbadanie z uwzględnieniem wszystkich mających znaczenie okoliczności faktycznych, podatkowi od wartości dodanej którego państwa członkowskiego odpowiada podatek od wartości dodanej

wskazany na spornej fakturze. W tym zakresie znaczenie mogą mieć w szczególności wykazany podatek, waluta, w jakiej jest wyrażona kwota do zapłaty, język sporządzenia, treść i kontekst spornej faktury, miejsce siedziby wystawcy faktury oraz usługobiorcy, a także ich zachowanie.

2) Zasada neutralności podatkowej zasadniczo nie sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie uzależniało korektę podatku od wartości dodanej należnego w tym państwie członkowskim na tej tylko podstawie, że został on błędnie wykazany na wystawionej fakturze, od warunku, aby podatnik wysłał usługobiorcy fakturę korygującą niewykazującą tego podatku, o ile podatnik ten nie wyeliminował w całości we właściwym czasie ryzyka utraty wpływów podatkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-568/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 WE i 48 WE — Optycy — Warunki przedsiębiorczości — Zakładanie i prowadzenie salonów optycznych — Ryczałt)

(2009/C 180/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i E. Traversa)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie C-140/03 Komisja przeciwko Republice Greckiej w sprawie naruszenia art. 43 WE i art. 48 WE w odniesieniu do własności, zakładania i prowadzenia salonów optycznych — Ustawodawstwo krajowe przewidujące, że właścicielami salonów optycznych mogą być wyłącznie licencjonowani optycy — Wniosek o nałożenie kary pieniężnej.

Sentencja

1) Nie podejmując do dnia, w którym upłynął termin wyznaczony w uzasadnionej opinii wystosowanej przez Komisję Wspólnot Europejskich w trybie art. 228 WE, środków zapewniających

wykonanie wyroku z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie C-140/03 Komisja przeciwko Grecji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 WE.

- 2) Republika Grecka zostaje obciążona obowiązkiem zapłaty na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, ryczałtu w kwocie 1 mln EUR.
- 3) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ústí nad Labem — Republika Czeska) — RLRE Tellmer Property s.r.o. przeciwko Finanční ředitelství v Ústí nad Labem

(Sprawa C-572/07) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Podatek VAT — Zwolnienie najmu nieruchomości — Związane z najmem sprzątanie części wspólnych — Świadczenia pomocnicze)

(2009/C 180/19)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Ústí nad Labem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RLRE Tellmer Property s.r.o.

Strona pozwana: Finanční ředitelství v Ústí nad Labem

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský soud v Ústí nad Labem — Interpretacja art. 6 i 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zakres zwolnienia z podatku VAT najmu nieruchomości — Włączenie opłat za sprzątanie części wspólnych budynku mieszkalnego

Sentencja

Dla celów stosowa art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obro-

towych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku od nieruchomości i usługi sprzątania jej części wspólnych należy uznać, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, za czynności samodzielne, wzajemnie od siebie odrębne, w wyniku czego usługi te nie są objęte zakresem powyższego przepisu.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — T-Mobile Netherlands BV, KPN Mobile NV, Orange Nederland NV, Vodafone Libertel NV przeciwko Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit

(Sprawa C-8/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 81 ust. 1 WE — Pojęcie „uzgodnionej praktyki” — Związek przyczynowy między uzgodnieniem a zachowaniem przedsiębiorstw na rynku — Ocena dokonywana na podstawie zasad prawa krajowego — Wystarczający charakter jednorazowego spotkania lub konieczność istnienia trwałego i regularnego uzgodnienia)

(2009/C 180/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: T-Mobile Netherlands BV, KPN Mobile NV, Orange Nederland NV, Vodafone Libertel NV

Strona pozwana: Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 81 WE — Pojęcie uzgodnionej praktyki — Konieczność istnienia związku przyczynowego między uzgodnieniem a zachowaniem przedsiębiorstw na rynku — Ocena dokonywana lub nie na podstawie zasad prawa krajowego — Wystarczający charakter jednorazowego uzgodnienia lub konieczność istnienia trwałego i regularnego uzgodnienia